ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΣΟΠΕΝ

Ὁ Ἀλφρὲντ Κορτώ, πρὸ καιροῦ, ἐπιδίδεται στὸν πνευματισμό. Τώρα τελευταίως, μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν τιμητικῶν ἐκδηλώσεων ποὺ ἔγιναν γιὰ τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ Σοπέν, τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία ν' ἀκούση ἕνα νεαρότατο πιανίστα, ποὺ τὸ παίξιμό του, γιὰ νὰ ποῦμε τὴ μαύρη ἀλήθεια, συγγένευε πολὺ μὲ τὰ κοινὰ καὶ ἐντελῶς τυχαῖα παξίματα. Τότε ὁ Κορτώ, μιλῶντας του πνευματιστικά. τοῦ κανε τὴν ἑξῆς παρατήρηση.

—Ἂν τὸ πνεῦμα τοῦ Σοπὲν δὲν ἔρθη νὰ σοῦ τραβήξη τ' αὐτιὰ ἢ τουλάχιστον νὰ σοῦ κοπανίση τὰ δάχτυλα, δὲ θὰ πιστέψω πιὰ ποτὲ στὶς δυνάμεις τοῦ Ὑπερπέραν.

«ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ»